16/08/2019

“Αξιωθήκαμε να πραγματοποιήσουμε 1.500 βαπτίσεις…”

Πατριαρχεία / Πατριαρχείο Αλεξανδρείας

Με τις ευλογίες του Πάπα και Πατριάρχη Αλεξανδρείας και Πάσης Αφρικής κ. Θεοδώρου, πραγματοποιήθηκαν το τελευταία διάστημα στην Επισκοπή Τολιάρας και Μαδαγασκάρης 1.500 βαπτίσεις.

Συγκλονιστικά είναι τα λόγια που γράφονται στην σελίδα της Ιεραποστολής στην Επισκοπή Τολιάρας και Νοτίου Μαδαγασκάρης

Με τη χάρη της Υπεραγίας Θεοτόκου, της Μάνας μας, αξιωθήκαμε στην ολιγόμηνη παρουσία μας στη Νότιο Μαδαγασκάρη να πραγματοποιήσουμε 1.500 βαπτίσεις. 1.500 νέα μέλη στο Μέγα Σώμα της Αγίας μας Εκκλησίας. Το όραμα του Πατριάρχη μας και σοφού καθοδηγητή όλων μας κ.κ. Θεοδώρου, να γεμίσουμε το Κοινό Ποτήριο της Αφρικής με ψίχουλα- ψυχές αδελφών που μέχρι πρότινος ήταν μακριά της Αλήθειας λαμβάνει σάρκα και οστά. Είθε σε όλη τη Μαύρη Ήπειρο να εξαπλωθεί το μήνυμα του Ευαγγελίου ούτως ώστε αντάμα, μαζί, πέρα των χρωματικών και οποίων άλλων διαφόρων, να απολαύσουμε τη θέα του Προσώπου του τη στιγμή της Δευτέρας και Ενδόξου Παρουσίας Του.

Ο Επίσκοπος Τολιάρας και Νοτίου Μαδαγασκάρης κ. Πρόδρομος, που ανέλαβε προ μηνών τα καθήκοντά του γράφει: «Τι τρομερό το Μυστήριο του Βαπτίσματος. Δια της Κατηχήσεως καθαρίζουμε το κέντρο της καρδιάς μας, ούτως ώστε να γίνει θρόνος του Παναγίου Πνεύματος. Δια του ύδατος βυθιζόμαστε στο Άκτιστο Πυρ. Το λάδι και το νερό δια της επικλήσεως του Αγίου Πνεύματος καθίστανται Μέγας Αγιασμός. Δια της αποδοχής της Πίστεως εισερχόμαστε από του νυν στη Μέλλουσα Ανέσπερο Βασιλεία του Θεού. Και όλοι γινόμαστε Χριστοί, αφής στιγμής «ντυθήκαμε» το λαμπρό ένδυμα του Χριστού. Ακόμα και σε κάποια βουρκόλιμνη της Νοτίου Μαδαγασκάρης, εκεί που ο λευκός χιτώνας γίνεται σχεδόν μαύρος, εκεί είναι που λάμπει δυνατότερα, μεταμορφωμένος στο βασιλικότερο των Ενδυμάτων, αυτό της Ταπείνωσης. Άξιοι και στερεωμένοι στην Αγία μας Πίστη οι Νεοφώτιστοί μας. Να εύχεστε για αυτούς».

Πριν από λίγες ημέρες ολοκληρώθηκε μία ακόμα ποιμαντική επίσκεψη στα απομακρυσμένα χωριά της Επισκοπής.

“Μια επίσκεψη δύσκολη, κάτω από τον καυτό ήλιο, συγκινητική, ως σαν να βρίσκεις αδάμαντα πνευματικότητας στη λάσπη του κόσμου και αρχοντική ως αυτοκρατορική φιλοξενία σε αχυρένιο παλάτι. Το σημαντικότερο όλων είναι οι κρουνοί πίστης που ρέουν από τα μάτια των ντόπιων. Κόμποι δακρύων μόλις αντικρίζουν ράσο, όσο ανάξιο και να είναι το περιεχόμενο του. Συνεχείς σταυροί, αναζήτηση ευλογιάς, φιλήματα στα χέρια, μετάνοιες καλογερικές στη μέση της ερήμου και δώρα, δώρα από το υστέρημα τους, δώρα που για τους αδελφούς μας αυτούς θα εξασφάλιζαν τροφή για αρκετές μέρες. Όπως αυτός ο κόκορας, αυτό το πτηνό που ενδόμυχα όλοι το έχουμε συνδέσει με την προδοσία του Αθώου, οι άνθρωποι όμως αυτοί το καθαγιάζουν, ταυτίζοντας στην προσφορά του όλο τους το είναι ως πρόσφορο στο Χριστό, ως ένα ιδιόμορφο “τα Σα εκ των Σων”